

BRNĚNSKÝ LEVICOVÝ OBČASNÍK

ECHO

www.kscm-brno.cz

Ročník 23 * Číslo 6 * 12. června 2014 * Cena 10 Kč

NAD VÝSLEDKY VOLEB DO EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Neuplynulo příliš mnoho času od voleb, přesto si připomeňme některá čísla. Občané České republiky zvolili prostřednictvím 1 527 367 voličů (účast 18,20 %) 21 poslanců Evropského parlamentu. Výsledkem voleb je následující zisk poslaneckých křesel: ANO 2011, Koalice TOP 09 a STAN, ČSSD - 4, KSČM a KDU-ČSL - 3, ODS - 2 a Strana svobodných občanů 1 křeslo. Pro kandidáty KSČM hlasovalo 166 478 voličů (10,98 %).

Při volbách v roce 2009 to bylo sice 14,18 %, ale komunistické kandidáty tehdy volilo 334 577 voličů. I z tohoto pohledu, ale i vzhledem k vyššímu počtu stran, které překročily 5 % hranici, můžeme získání tří mandátů považovat za úspěch. Kladným výsledkem voleb je i posílení frakce v níž působí komunističtí poslanci, tedy GUE/NGL o 7 poslanců.

Věnujme se však výsledkům naší strany, jednak v porovnání mezikrajském, jednak v porovnání výsledků v jednotlivých okresech našeho kraje. Pokud se týká počtu odevzdaných hlasů pro KSČM v Jihomoravském kraji hlasovalo pro kandidáty KSČM 19 657 voličů, což je třetí nejlepší výsledek v rámci republiky. Ovšem v každém kraji žije jiný počet voličů, správnější je tedy uvést počet hlasů pro KSČM v procentech. V takovém případě je náš kraj až na 9. místě (10,85 %).

Porovnejme však i výsledky v okresech Jm kraje:

Okres	konečné umístění KSČM v okrese	počet hlasů	celková účast v %	voličů
Blansko	3	2 351	13,48	20,23 %
Brno-město	6	4 953	7,38	21,78 %
Brno - venkov	5	3 509	10,37	20,38 %
Břeclav	3	2 167	15,02	15,43 %
Hodonín	4	2 513	12,01	16,31 %
Vyškov	3	1 829	14,38	17,52 %
Znojmo	2	2 335	16,04	15,99 %

Pro srovnání:

Jihomoravský kraj	5	19 657	10,85	19,14 %
Česká republika	4	166 478	10,98	18,20 %

V Brně se podařilo přivést k urnám největší procento voličů jak v kraji, překročit průměr jednotlivých krajů i celé republiky. Bohužel, jen 7,38% jich volilo kandidáty KSČM.

V roce 2009 při volbách do EP v Brně hlasovalo pro kandidáty KSČM 10 161 (10,21 %) voličů, v roce 2012 při volbách do Zastupitelstva Jm kraje hlasovalo pro kandidáty KSČM 15 771 voličů (13,96 %), při loňských mimořádných parlamentních volbách to bylo 19 147 hlasů (10,26 %). Z uvedeného je vidět, že v celém kraji přišlo k těmto volbám zhruba tolik voličů, kolik jich před půl rokem hlasovalo pro KSČM v Brně. Znamená to, že se nepodařilo přesvědčit všechny naše sympatizanty, ale ani všechny členy, aby se voleb zúčastnili, a pomohli tak posílit pozice levice v rámci Evropy. Znamená to, že brněnští voliči opět potvrdili, že inklinují k pravici. Ukazuje se, že voličů KSČM a vůbec levicových voličů v Brně ubývá již od prezidentských voleb a to ve prospěch jak TOP 09, tak lidovců. Možná je to dáno výstupy, které svým občanům poskytuje brněnská radnice. Pro nás, komunisty, z toho vyplývá, že se musíme více věnovat sjednocování všech levicových a pokrokových sil, neboť při volbách nemusí stačit spoléhat se jen na členskou základnu a sympatizanty.

Poděkování si však bezesporu zaslouží ti občané, kteří se voleb zúčastnili, kteří si uvědomili, že EU lze měnit jen aktivním přístupem. Voliči v Brně přidělili kandidátům KSČM celkem 2 851 preferenčních hlasů, nejvíce s. Konečné - 813, Ransdorfovi 485 a vedoucí kandidátce kraje s. Švendové 465. Naši brněnské kandidátce s. Klouza-Jaklové pak 186 preferenčních hlasů, které jí v Brně posunulo z 18. na 5. místo.

Pro úplnost je třeba uvést konkrétní výsledky z Brna:

1. Koalice TOP 09 a STAN	11 340 hlasů	16,90 %
2. ANO 2011	10 273	15,31
3. ČSSD	9 354	13,94
4. KDU - ČSL	8 130	12,12
5. ODS	5 104	7,61
6. KSČM	4 953	7,38
7. Strana svobodných občanů	4 638	6,91
8. Strana zelených	4 043	6,03

V jednotlivých městských částech se kandidáti KSČM umístili 11x na 5. místě, 6x na 6. místě, 3x na 7. místě, 4x na 8. místě a 5x na 9. místě. Pro kandidátku KSČM hlasovalo nejvíce - 11,20 % ve Starém Lískovci, nad 9 % ještě v Bystrci, Černovicích, Kohoutovicích Slatině a Vinohradech. Naopak v Bosonohách, Ořešíně, Útěchově Žebětíně a Ivanovicích to však nebylo ani 5 %.

Aleš RŮČKA

Komise ideově teoretické práce MěV KSČM v Brně

zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

kteří se uskuteční dne 19. června 2014 od 16 hodin na MěV KSČM v Brně, Křenová 67

Téma: **MARXISMUS PRO 21. STOLETÍ**

Přednáší soudruh **Petr Schuster.**

MěV KSČM v Brně děkuje těm členům KSČM a příznivcům v okruhu své působnosti, kteří svým hlasem ve volbách přispěli ke zvolení Kateřiny Konečné, Miloslava Ransdorfa a Jiřího Maštálky poslanci Evropského parlamentu. Děkuje také desítkám členů i sympatizantů strany, kteří svou prací ve volebních komisích přispěli k bezproblémovému průběhu voleb.

Ing. Ladislav BÝČEK, předseda MěV KSČM v Brně

Volby do Evropského parlamentu u nás kromě velmi nízké volební účasti přinesly několik dalších skutečností, které nelze přehlédnout. Ihned po vyhlášení výsledků jsme slyšeli ze strany vedení KSČM prohlášení o tom, že prý tyto volby byly pro stranu úspěšné. Přitom opak je pravdou. Strana ve volbách do EP neustále s každými dalšími ztrácí, a to velmi viditelně. Při prvních volbách do EP v roce 2004 KSČM získala 6 poslanců, o pět let později už jen 4, letos pak 3. Ten pokles je na první pohled patrný. Hovořit tedy v této situaci o úspěchu není zcela jistě na místě.

Lidryně kandidátky Kateřina Konečná pro jistotu před vyhlášením výsledků ještě rychle uvedla, že případný zisk méně než tří poslanců v těchto volbách by bylo nutno vnímat jako neúspěch. Toto považují za účelový alibismus, který je navíc u vedoucího kandidáta na pováženou. Jakoby tímto prohlášením již předem nevěřila v dobrý výsledek, což je u lídra kandidátky dost podivná nedůvěra či snad nízké sebevědomí?

Ano, tradiční voliči KSČM zůstali tentokrát doma ve větším počtu, než se asi čekalo. Jenže čím je to chyba? Těchto lidí, kteří z různých důvodů volit nešli nebo spíše kandidátů a strany samotné, že je nedokázala patřičně vyburcovat, aby k volbám

šli přece jen ve větším počtu? Nakonec se tak nestalo. Přitom předseda Filip ještě před volbami osobním dopisem vyzýval předsedy ZO, aby aktivizovali členskou základnu i sympatizanty k volbě KSČM v eurovolbách.

Volební neúspěch má pro KSČM hned několik důsledků. Jedním z hlavních je ten, že strana přišla o mimořádně kvalitního europoslance, kterým, ještě donedávna bezpochyby byl Jaromír Kohlíček. Ten si za dvě volební období vydobyl silnou pozici svojí prací a odborností, což opakovaně ocenili nejen političtí konkurenti, ale i některé sdělovací prostředky a studie sledující aktivitu jednotlivých poslanců EP. KSČM tak ztratila velmi výraznou osobnost. Volby krom jiného ukázaly, že KSČM už nemá zdaleka tak disciplinované voliče jako v minulosti. Naopak lidovci, kteří posílili o jednoho europoslance, jsou ukázkovým příkladem disciplinovanosti, která jim právem přinesla ovoce. Lidovci navíc dokázali zvítězit hned ve třech krajích. V kolika krajích zvítězila KSČM je zbytečné se vůbec ptát. Úspěšné byly tyto volby i pro hnutí ANO, také pro TOP 09 a dokonce i pro Stranu svobodných občanů. **Tedy souhrnně pro pravici byly tyto volby viditelně úspěšné. Pro levici naopak. To je prostá realita, volební čísla hovoří jasnou řečí.**

Nebylo by však správné svádět vše jen na voliče, kteří tentokrát nepřišli. Někteří totiž přišli, ale dali třeba hlas ČSSD. Ve svém okolí vím hned o několika lidech, kteří dříve volili KSČM, ale v těchto volbách dali hlas ČSSD. Jedním z podstatných důvodů byl ten, že lídrem ČSSD byl známý sociolog a publicista Jan Keller. Ani tato bezpochyby těžká váha ale na druhou stranu ČSSD také nepomohla k výrazněji lepšímu výsledku. ČSSD si musí chtít nechtě přiznat, že v těchto volbách měla na lepší výsledek. Nelze však čekat ani od vedení této strany, že veřejně přizná neúspěch ve volbách. Přitom ČSSD ztratila proti minulým volbám opravdu výrazně. Slyšel jsem od několika lidí, dříve voličů KSČM, že Kateřina Konečná je pro ně jako lídr kandidátky málo výrazná. Další výhradou bylo upozornění na to, že prý nikdy nepracovala v běžném zaměstnání a hned ze školy zamířila v roce 2002 do poslanecké lavice v Poslanecké Sněmovně. Nemůže tak ani dobře znát problémy občanů, navíc prý už dlouhých 12 let zasedala v PS a tak byla nyní jen přesunuta do jiné pozice.

Předvolební kampaň strany byla celkově málo viditelná a hlavně málo nápaditá. To je však stará bolest, která se stále opakuje. Prostě a jednoduše - jakoby strana dávala najevo již v předvolební kampani, že tyto volby pro ni nejsou zase tak moc důležité. Ano, mnoha potenciálním voličům na kandidátce tentokrát chyběla opravdu velmi výrazná osobnost. V minulosti takovou osobností byl především Vladimír Remek. Jinak čelo

kandidátky bylo velmi podobné jako v roce 2004 a 2009. Jakoby komunisté neměli dostatek skutečně výrazných osobností pro eurovolby a museli tak kandidovat stále stejné osoby. Jakoby ale straně zároveň scházely i takové osoby, které mohou získat hlasy nejen od tradičního voličského jádra, ale i od širší veřejnosti. **Sečteno a podtrženo KSČM nejen podle mého názoru v těchto volbách příliš neuspěla a dle svého chování a výroků vedení strany snad ani úspěš nechtěla.** Je nezbytné poctivě zanalyzovat příčiny tohoto stavu. Jinak bude mít v příštích volbách KSČM nakonec třeba jen dva europoslance a vedení strany to ještě prohlásí za úspěch. Osobně bych se nerad dočkal takovýchto konců.

Nelze nevidět ani to, že v zemích jako je Polsko, Maďarsko, Slovensko nebo Bulharsko nemá již delší dobu parlamentní zastoupení žádná komunistická či jiná radikálně levicová strana. A co je ještě horší, existující komunistické skupiny v těchto zemích nedokáží v současné době oslovit podstatnější část veřejnosti. Na rozdíl od krajní pravice, která svou agresivitou a populismem dokáže strhávat davy nespokojenců napříč Evropou. **Některé dříve silné a tradiční komunistické strany v Evropě navíc viditelně ztrácejí pozice.** Komunistická strana Francie ve své dřívější

podobě už dnes prakticky ani neexistuje a musí uzavírat různá kompromisní předvolební spojení, aby vůbec měla aspoň nějaké minimální parlamentní zastoupení. Komunisté v Itálii na tom jsou snad ještě hůře. Smutným příkladem budiž i Komunistická strana Řecka, která ve volbách do EP takřka zcela propadla. Měla sice na levé straně tentokrát mimořádně silnou konkurenci, přesto je její výsledek v podobě jediného zvoleného poslance velmi špatný. Pro ni to jsou navíc už několikáté volby v řadě, v nichž opravdu výrazně neuspěla. Pro soudruhy v Řecku jistě nelehká situace, kterou budou muset rychle řešit. Čeká je hodně tvrdé práce. Samozřejmě u nás nejsme v Řecku, tamní situace je přece jen odlišná od naší reality, přesto bychom neměli ani nad tímto výsledkem mávnout rukou, že se nás netýká. Řečí komunisté jsou přeci našimi přirozenými, aktivními a navíc i zásadovými spojenci v boji proti katastrofálním ekonomickým a sociálním následkům soudobého kapitalismu nejen v Evropě.

Jen silné mezinárodní komunistické hnutí totiž může skutečně účinně čelit tlaku mezinárodního kapitálu na práva pracujících, sociální jistoty a kvalitní životní podmínky prostých lidí. Obrovská sociální nerovnost, nezaměstnanost, chudoba, problém bezdomovectví, růst rasismu, imigrační problémy, silící fašistické skupiny či růst oblíbenosti krajní pravice, to jsou jasné důkazy toho, že současné neoliberalní směřování EU je cestou jen k dalším krizím, válkám a otrěsům. Mírovou budoucnost, stabilitu a důstojnou životní úroveň pracujících kapitalismus zajistit nikde nedokázal a ani nedokáže. Není to ostatně ani jeho cílem. Kapitalismus je založen na individualismu, vykořisťování většiny menšinou, honbě za ziskem a cíleném vytváření nerovností a nejistot všeho druhu. **Tuto skutečnost musíme důrazně připomínat i vedení KSČM. Mnozí lidé totiž stále žijí v nebezpečné iluzi, že současná EU snad opravdu směřuje či může směřovat k socialismu. Přitom opak je pravdou.**

Bc. Miroslav Pořízek, Tovačov

Alois Reich

Všeueměl

*Divadelním ředitelem
v Brně ho mít nechtěli.
Přilísal se k Babišovi
... teď armádě povelí.*

Omluva

*Dál od Prahy, na Moravě,
podobám se lotrovi.
Ani grošem v pražském jízdném
nepřispívám kmotrovi.*

**Úspěšné volby?
Pro KSČM určitě ne!**

Vláda Bohuslava Sobotky schválila v den Pankráce 12. května 2014 změnu regulace území na Černovické terase a umožnila tak Amazonu stavbu internetového velkoskladu na tomto místě. Vláda tak umožnila Brnu provést změnu územního plánu k tvorbě podmínek pro několikamiliardovou investici.

20. května 2014 29 zastupitelů města Brna schválilo tuto změnu územního plánu. Ale i vznik dálničního nájezdu, který prý ulehčí městským částem v dané lokalitě, jak řekl brněnský primátor. Chybí však termín, kdy bude vybudován, uplynulo již 12 let od doby, kdy o tom bylo rozhodnuto. Vlády, které se v této době vystřídaly, měly zřejmě jiné priority a vlak, který jim ujel, těžko dohání. Regionální ředitel společnosti CTP Invest Tomáš Budař řekl, že Amazon ještě svůj projekt v Brně nepohřbil. Důkazem prý je přítomnost zástupců Amazonu na zasedání zastupitelstva.

Před hlasováním starosta Brna-střed Libor Štátska z ODS upozornil, že v dané zóně může též vzniknout kromě překladiště i chemická továrna a obří kafilerie a podobně. Byla též zmínka občanů o hrozbě výrazného zhoršení životního prostředí při výstavbě velkoskladu i při jeho provozu, nemluvě o pracovních podmínkách v Amazonu, proti nimž protestovali němečtí odboráři. Čtenáři Práva několikrát uváděli možnost krachu drobných podnikatelů-distributorů zboží, kteří nevydrží provoz Amazonu.

Zastupitele ČSSD, TOP 09 a KDU-ČSL v Zastupitelstvu města Brna, Miloše Zemana, Bohuslava Sobotku i Romana Onderku volili do významných funkcí mnozí z 23 tisíc obyvatel Brna-Slatiny i Brna-Tuřan. Ti se nyní přesvědčili, že dočasní podnájemníci z Hradu, ze Strakovy akademie i z Nové radnice k nim mají daleko, netuší, v jaké dopravní zátěži obyvatelé uvedených městských částí již nyní žijí, většinou v domech postavených před sto lety, s hrozbou havárie přívodu plynu, elektřiny a vody. A brněnský primátor si jistě zapsal údaj zavolání Davidu Borkovi, aby mu jako prvnímu sdělil rozhodnutí Amazonu, jak se rozhodl – požádal primátora ve vysílání 20. května 2014 stylem mediokrata Václava Moravce.

Karel JANIŠ

To bylo téma dalšího diskusního čtvrtku (17. dubna 2014) na pomoc předvolebnímu období od ideově teoretické komise MěV KSČM. Úvodní slovo přednesl a dotazy zodpověděl s. Ing. Jiří Dolejš, místopředseda ÚV KSČM.

Integrace je reakcí na to, že ekonomika překračuje hranice jednotlivých národních celků a řízení ekonomiky musí mít tento rozměr. Od 16. století se začala utvářet světová ekonomika. Dnes hovoříme o éře globalizace. Páteří jsou obrovské korporace a světový finanční systém. Nejdále v tom je Evropa.

Po druhé světové válce se začal vytvářet západní model a v reakci na to (1949) na východě vzniká RVHP. Na Západě to byl volný obchod – společný obchod, společný prostor (věří v rozhodující poslání trhu – zónu volného obchodu). Realita prokázala, že trh všechno nevyřeší. RVHP byl poměrně velký celek, byl odrazem bipolárního světa. Šlo o koordinaci plánů. Měla svoji investiční banku, nevyužívala systému trhu. V 80. letech v RVHP zvítězily síly rozpadu, skončila v roce 1991. Je otázkou, zda to mělo být rychle nebo pozvolně.

KSČM programově je prointegrační. Integrace je objektivní a potřebná. Chceme, aby měla socialistický obsah (ale socialistické země nemáme), měla by mít silnější sociální rozměr (také mimo Evropu jsou integrační pokusy, jejich cílem je dohánět zaostalost, což je zatím neúspěšné).

Z fondu EU může ČR na léta 2014-2020 získat až 594 mld. Kč. V novém programovém období půjde o 131,5 mld. Kč (= 22,5 %) na regionální projekty. 126,8 mld. Kč na rozvoj dopravní infrastruktury a 112,6 mld. Kč na podporu podnikání a konkurenceschopnosti. V čerpání evropských peněz je ČR nejhorší z celé EU. Vloni neodčerpala 10 mld. Kč a letos přijdeme asi o 24 mld. Kč. Proč tomu tak je? Svoji úlohu sehrává kriminalita, neschopnost podnikatelů a obcí, podstatná část peněz se opírá o národní zdroje aj. Je to systémová záležitost, která začíná u nejvyšších orgánů.

Současná ukrajinská krize souvisí s rozšiřováním EU.

Jsou před námi volby do Parlamentu EU. Měli bychom svoji účastí a dosaženými výsledky zase potvrdit, že KSČM je nejsilnější komunistickou stranou v celé EU (podle počtu obyvatel).

Josef VONDRÁK

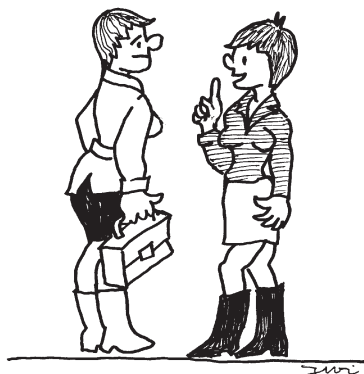
Pankrác, Servác, Bonifác a Žofie

Ponechali zásoby mrazu nedotčeny, ale z plna hrdel jim šel víchr ničící vše v cestě mu stojící. A Žofie splnila plán lijáku na tři sta procent. Zamrazilo ale v politické oblasti, když MILOŠ z Hradu, MILAN senátník, JAN sněmovník, BOHUSLAV premiérský nepřišli na ruské velvyslanectví uctít památku těch, kteří položili své často mladé životy za naše osvobození od nacistické okupace. Zamrazilo podruhé, když BOHUSLAV premiérský za účasti ROMANA primátorského z Brna na zasedání vlády, která zrušila 10 let starou podmínku, že na zóně předané městu se nesmějí stavět sklady. ROMAN očekává, že městské zastupitelstvo 20. května 2014 změní v tomto smyslu územní plán. Záležet bude na Amazonu, jak se rozhodne, poněvadž v dubnu oznámil, že hledá jiná místa.

Naším Pankrácům, Servácům a Bonifácům z Hradu, obou komor Parlamentu i z vlády připravila Žofie – Ivan Hoffman v Deníku 13. května 2014 horkou lázeň, aby se vzpamatovali. Na fotografii nelze přehlédnout dlouhé zástupy lidí před volebními místnostmi, legitimizují organizátory referenda. Lidé z Doněcka a Luhan-

ska nechtějí válku, nechtějí být občany druhé kategorie, nechtějí politiky, kteří je okrádají. A pokud je nám jedno, co lidé na východě Ukrajiny chtějí, a myslíme si, že lépe než oni víme, co je pro ně dobré, pak bychom měli počítat s tím, že jim pro změnu budeme lhostejní my s našimi hraběcími radami (*i knížecími Karla /ne/Černinského se snahou potrestat Rusko ihned co nejvážnějšími opatřeními – i vojenskými?*).

RUSI AMERIKANŮM NESAHAJÍ ANI PO KOTNÍKY.
OSAMOSTATNĚNÍ KRYMU BYLA ZBABRANÁ
ZÁLEŽITOST! AMERIKANÍ BY TO DĚLALI JINAK.
STEJNĚ JAKO U OSAMOSTATNĚNÍ KOŠOVA BY
ASPOŇ HUMANITÁRNĚ VYBOMBARDOVALI KYJEV!

Eurovolby už byly. A hlavně je za námi předvolební kampaň. Kandidovalo 38 seskupení s 857 kandidáty. Nejlepší pořad bylo Politické spektrum na ČT24, kde se postupně střídali první na kandidátkách v minutách ukončených zvonkem – všichni měli stejný čas k vystoupení. Po 22. hodině na ČT24 vládli skokani do řeči David Borek a Daniel Takáč. A středy 23. a 30. dubna, 7. a 14. května proměnil supermediokrat Václav Moravec besedy v přijímací pohovor k přijetí předsedů stran a kandidátů za úředníky Evropské unie – občas to bylo mlácení prázdné slámy tak, jak často i v nedělní poledne to bývá. Divím se, že si ho dosud některý z europoslanců nevybral za poradce.

Karel JANIŠ

ZACHOVEJME DĚDICTVÍ ZAKLADATELŮ DRUHÉ INTERNACIONÁLY!

V roce 1876 byla První internacionála – mezinárodní sdružení dělnické třídy – rozpuštěna. O deset let později došlo v květnu 1886 k světoznámým událostem v Chicagu, kdy stávka několika desítek tisíc dělníků skončila 11. listopadu 1887 popravou čtyř předáků dělníků. Tato událost vyvolala odezvu, kterou málokdo očekával. Američtí dělníci již v roce 1888 navrhovali, aby každoročně na památku popravených 1. května byla uspořádána manifestace. Tento návrh získal podporu i v jiných zemích a stal se jedním z hlavních bodů pařížského sjezdu delegátů dvaceti národů ve dnech 14. – 20. července 1889. Mezi delegáty byli významní představitelé dělnického hnutí: Klára Zetkinová, Wilhelm Liebknecht, August Bebel, Eduard Bernstein, Viktor Adler, Plechanov, Lavrov, Guesde, Lafargue, Longuet a jeden z průkopníků socialismu u nás Josef Hybeš. **Podánilo se prosadit názor, že je třeba uskutečnit sloučení všech socialistických hnutí ve světě a byly přijaty návrhy na obnovení Internacionály. Vznikla Druhá internacionála.**

Bylo přijato usnesení organizovat na určitý den velkou mezinárodní manifestaci tak, že ve všech zemích a ve všech městech úřadům vznést požadavek, aby byl stanoven pracovní den na osm hodin. A na základě návrhu Amerického dělnického svazu z prosince 1888 byl **1. květen schválen jako den této manifestace.** A každoročně skutečně již od roku 1890 probíhal 1. květen jako setkání mnoha i desítek tisíc těch, kteří po-

dovali osmihodinovou pracovní dobu, ale i další zlepšení podmínek života. Objevoval se u nás stále víc i požadavek všeobecného hlasovacího práva.

Podánilo se po listopadu 1989 udržet 1. květen jako den pracovního volna, jako Svátek práce. A poněvadž PRÁCE mnoha pravicovým politikům a mediokratům příliš nevoní, propagují 1. květen jako Svátek LÁSKY, ohánějí se Karlem Hynkem Máchou, propagují líbání partnerů pod rozkvetlým stromem. Komunisté pokračují v tradici prvomájových manifestací, shromažďují se na určitých náměstích a reagují v proslovech představitelů strany na aktuální situaci. Nechybí ani připomenutí událostí v Chicagu, která je na počátku prvomájových setkání pracujících. Ale měli bychom se vracet k původním požadavkům. Není snad požadavek osmihodinové pracovní doby aktuální? Po hornících v Paskově chtějí, aby pracovali 10 hodin denně! Jaké pracovní podmínky mají lidé v obchodních řetězcích, ve velkoskladu Amazon, listonoši ... Jaké mzdy dostávají oni a tisíce dalších pracujících na rozdíl od těch, kteří na úrovni zákonodárných orgánů a vedení podniků o nich rozhodují? A zcela pomíjíme dnes v médiích tolik probíranou otázku lidských práv např. v Číně. Proč se nahlas nezeptáme, jak jsou uplatňována lidská práva NAŠICH zaměstnaných, NAŠICH bezdomovců, NAŠICH důchodců s průměrnou valorizací už ani ne na dva bochníky chleba, NAŠICH samozvitek s dětmi? Když ceny potravin,

služeb, léků a všeho ostatního soustavně rostou? Když jsme každodenním vysíláním televize bývalými ministry financí, zdravotnictví, práce a sociálních věcí „přesvědčovani“, jak dobře oni „reformovali“ a jak ti nynější to neumějí! A neumíme se ozvat, že sice existuje všeobecné hlasovací právo, ALE jak hodnotí výsledky voleb všeho druhu pravicoví politici a mediokrati? Výsledky pro KSČM považují za méněcenné ve srovnání s výsledky pro ostatní politické strany a hnutí, často o nich nehovoří vůbec, zasedání ÚV KSČM jako by se vůbec nekonala, pokud na nich nešlo o kádrové záležitosti, voliče, kteří hlasují pro KSČM, charakterizují jako občany pouze se základním vzděláním, kteří nevyšplhali pro dnešní dobu. Stačí sledovat vrchního mediokrata Václava Moravce, jak představuje kandidáta KSČM, většinou jako posledního v řadě ostatních. A on sám, a nejen on, ale i Borek, Tvarůžková, Witovská, Takáč prokazují, že jsou nositeli zlatých, stříbrných i bronzových medailí v neolympijském sportu pod názvem skákání do řeči, v přerušování vystoupení komunistů statistikami, grafy, výsledky anket apod. – v tom je velmistrem právě V. Moravec.

Podobných otázek možno pokládat víc. **Prokážeme, že jsme skutečnými dědici zakladatelů Druhé internacionály, těch, kteří před 125 lety zahájili nové období v dějinách mezinárodního dělnického hnutí v zájmu společného úsilí o lepší podmínky života a práce milionů pracujících rukou i ducha?** Karel JANIŠ

225 – 100 – 95 – 70 LET UPLYNULO OD VÝZNAMNÝCH UDÁLOSTÍ

Před 225 lety – 14. července 1789 – započala VELKÁ FRANCOUZSKÁ BURŽOAZNÍ REVOLUCE, jejíž důsledky se postupně projeví ve vývoji dalších událostí. Tento den je státním svátkem Francie.

Před 100 lety – 28. června 1914 – došlo k atentátu na následníka rakouského trůnu v Sarajevě. O měsíc později – 28. července 1914 – vyhlásila rakousko-uherská monarchie válku Srbsku, 1. srpna se připojilo německé císařství. Začala PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA.

Před 95 lety – 28. června 1919 – byla ve Versailles podepsána mírová smlouva s Německem. Duch odplaty za její těžké podmínky ovládl postupně značnou část Němců, což otevřelo cestu Hitlerovi k moci.

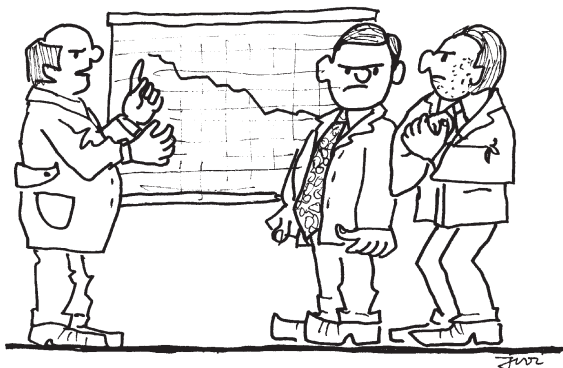
Před 70 lety – 6. června 1944 – provedli Spojenci několik let odkládanou invazi do Evropy. Na březích Normandie bylo postupně vysazeno přes 2,5 milionu vojáků. Winston Churchill oznámil zahájení invaze v Dolní sněmovně a poslal krátkou zprávu J. V. Stalinovi. 11. června J. V. Stalin telegrafoval do Londýna, že dějiny válečného umění neznají žádnou operaci, která by snesla srovnání z hlediska rozsahu, koncepční šíře a dokonalého provedení. Napoleon ztroskotal, když plánoval překročení průlivu La Manche, Hitler se nedokázal rozhodnout ani pro uskutečnění hrozby takovým krokem, pouze našim spojencům se podařilo se ctí uskutečnit tento grandiózní plán.

Před 70 lety – 20. července 1944 – došlo k neúspěšnému pokusu o atentát na Adolfa Hitlera. Několik desítek osnovatelů i přímých účastníků bylo postupně zbaveno života často oběšením na háku.

Před 70 lety – 29. srpna 1944 – vystoupily proti nastupujícím hitlerovským vojskům se zbraní v ruce jednotky slovenské armády a partyzánů. Bylo zahájeno SLOVENSKÉ NÁRODNÍ POVSTÁNÍ. 8. září 1944 byla zahájena karpatsko-dukulská operace sovětských vojsk a 1. čs. armádního sboru v SSSR. 6. října 1944 byly v prostoru Dukly dosaženy čs. státní hranice. Tento den jako Den čs. lidové armády byl polistopadovými vládci „vyluxován“ z kalendáře.

Karel JANIŠ

TO CO SE DĚJE NENÍ 'CELOSVĚTOVÁ' KRIZE.
TO JENOM PLÁNEM ŘÍZENÉ TRŽNÍ HOSPODÁŘSTVÍ
KOMUNISTICKÉ ČÍNY SI VYTÍRÁ ZADEK S
EKONOMIKOU USA A EVROPSKÉ UNIE.

Nechtější myšlenkovou germanizaci Čechů

Novým předsedou jihomoravské Krajské rady Klubu českého pohraničí zvolili delegáti jihomoravského krajského sněmu KČP Miroslava Vlašína, předsedu OV KSČM ve Znojmě. Ocenili přitom odstupujícího zasloužilého krajského předsedu Stanislava Bršlicu.

Krajská organizace, která zahrnuje okresní rady KČP ve Znojmě, Břeclavi a v Brně, se připravuje na IX. národní sněm KČP, který bude 16. a 17. srpna v Olomouci. Jihomoravané chtějí ustavit nové kluby KČP také v Blansku, Hodoníně a Vyškově a šířit vlastenecké myšlenky na veřejnosti v souladu s obranou zájmů občanů ČR, zvláště mezi mladými lidmi. Už proto, jak řekl předseda Národní rady KČP Karel Janda, když už se podařila ekonomická germanizace našeho státu, nesmí zvítězit úsilí o myšlenkovou germanizaci Čechů a Moravanů s účelově upraveným německým výkladem české národní historie. Dle Jandy není v zájmu KČP pokračující amerikanizace našeho životního stylu a postupné rušení zbývajících sociálních a občanských práv, které nahrazuje vláda nadnárodního kapitálu. Ten chce nejen na Ukrajině či v Evropě třeba i válkou přerozdělit vlastnictví zdrojů surovin, energií i pitné vody.

Nový krajský předseda KČP M. Vlašín se vyslovil pro součinnost se všemi vlasteneckými organizacemi v ČR i SR a s KSČM. Postavil se vůči úmyslu posílit přítomnost vojenských jednotek USA v Evropě. Naopak podpořil setkání sto či dvou stovek zejména moravských příslušníků bývalé Znojemské brigády Pohraniční stráže, které bude 21. června v Oblekovicích. Ti se zvláštním rozhořčením odmítají hanobení příslušníků PS a kriminalizaci jejich služby při ochraně čs. státních hranic. Z vlastní zkušenosti znají případy těch, kteří k nám přicházeli vraždit představitele národních výborů, KSČ a JZD a po spáchání trestných činů se pokoušeli přejít naše státní hranice. Dnes jsou vydáváni za hrdiny protikomunistického odboje (např. bratří Mašinové nebo tzv.

král Šumavy Josef Hasil). Takové padělání dějin bývalí pohraničníci rozhodně odmítají.

Aktivně se stavějí rovněž proti hanobení památníků sovětských osvoboditelů ČSR od fašismu i proti popírání rozhodující role SSSR v porážce nacismu a japonského militarismu, jak to předvádějí některé české celostátní tiskoviny a televize. Odsoudili i neúčast ústavních činitelů ČR na Velvyslanectví Ruské federace v ČR při příležitosti státních svátků obou našich zemí, včetně při uctění odkazu hrdinů, kteří přišli o život v boji o naši svobodu na jaře v r. 1945.

Předseda jihomoravského KV KSČM Pavel Březa vyzval jako host delegáty krajského sněmu KČP, aby přispěli k řešení základního problému české společnosti - rostoucí apatii lidí a nechuti společensky se angažovat za lepší zítřek.

Václav ŽALUD
(foto autor)

V červnu 1954 jsem závěrečnou zkouškou z několika předmětů ukončil studium na filozofické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Přicházely otázky, co dále, jak budou využity znalosti, které jsem získal na přednáškách a seminářích v podání Jiřího Cetla, Josefa Macháčka, Milana Machovce, Lubomíra Nového, Gustava Riedela, Jaroslava Šabaty, Josefa Macůrka, Jaroslava Dřímala a dalších, kteří se nám věnovali a předávali nám své znalosti i zkušenosti z dlouholetého působení na vysoké škole. Tento problém byl již vyřešen. Jako tehdejšímu vedoucímu studijního kroužku mně na studijním oddělení předali k projednání a vyřízení celkem 12 umístěnek k vyučování na základních školách. Bylo nás 8, kteří jsme se rozhodovali, kam půjdeme učit. Už si nepamatuji, kolik z nás tehdy využilo uvedenou příležitost. Vybral jsem si tehdy obec Višňové na tehdejším okrese Moravský Krumlov, následovaly další obce, které po reorganizaci státní správy v roce 1960 se staly součástí znojemského okresu. Mám na desetileté působení na jižní Moravě vzpomínky, a to jak na žáky, tak na vyučující, s nimiž jsem každodenně předstupoval před mladou generaci.

PŘED 60 LETY

Na rodičovských schůzkách se často stalo, že zejména tatínci mých svěřenců měli větší zájem o tehdy probíhající zásadní změny v zemědělství, než o prospěch a chování svých synů a dcer. Ať tak či jinak, o zaměstnání bylo postaráno.

Lukáš Fasora a Jiří Hanuš v obsáhlé publikaci Masarykova univerzita v Brně, s podtitulem Příběh vzdělání a vědy ve střední Evropě, vydala MU 2009, i při velmi kritickém hodnocení poměrů na univerzitě nemožno popřít skutečnost, že existovalo tzv. rozmístovací řízení po ukončení studia, že šlo o systém s dlouhou tradicí, sahající až do časů c. k. monarchie a že ministerstvo pro většinu oborů určovalo jako spádovou oblast jižní Moravu. Byla tak podle autorů pokryta poptávka po kvalifikované síle a systém i studentům s průměrným prospěchem přinášel vysokou jistotu zaměstnání v oboru (viz s. 212 v publikaci).

A dnes?

Každým rokem opouštějí tisíce absolventů naše vysoké školy. A poněvadž v Ústavě ČR neexistuje právo na práci na rozdíl od našich ústav z roku 1948 a 1960, končí mnozí z nich na úřadech práce.

Karel JANIŠ

★ Šli před námi

Jan ČERNÝ a Cyril ŠUMBERA
- 70. výročí smrti

J. ČERNÝ se narodil 15. 6. 1912 v Moravské Nové Vsi v rodině železničáře. Od 18 let byl členem KSČ, aktivním funkcionářem.

C. ŠUMBERA se narodil 1. 7. 1901 v Hluku u Uherského Hradiště v rodině dělníka. Působil v dělnické tělovýchově a v Komsomolu, jako člen a ved. funkcionář KSČ.

Bohumil KUBÍK - 110. výr. narození. Narodil se 5. července 1904 v Borovci u Štěpánova v rodině slévače. Vyučil se zámečnickem, působil v DTJ, ve stranických funkcích v Brně a v Třebíči. Byl instruktorem ÚV KSČ a v redakci Rudého práva.

František TAUSSIG-SUCHÝ - 105. výročí narození. Narodil se 10. 7. 1909 v Hlinsku. Od r. 1936 byl šéfredaktorem M. rovnosti, tajemníkem KV KSČ v Brně.

Jejich osudy spojila ilegální činnost v KSČ. ČERNÝ a ŠUMBERA byli členy II. ilegálního ÚV KSČ, KUBÍK organizoval ilegální organizace v pražském kraji a TAUSSIG-SUCHÝ vedl ilegální vedení v Brně a v H. Králové. Po zatčení, výsleších a pobytech v koncentracích přišly poslední dny jejich životů. V Berlíně byl 2. května 1944 popraven J. ČERNÝ, tamtéž 10. května 1944 C. ŠUMBERA, v říjnu 1944 v Kasselu B. KUBÍK a 29. září 1941 v Praze F. TAUSSIG-SUCHÝ. kj

JAKÉ DĚDICTVÍ ZANECHAL V. I. LENIN (POKRAČOVÁNÍ V.)

V dubnu-květnu 1920 napsal V. I. Lenin spis „*Dětská nemoc levičáctví v komunismu*“. Zobecnil v něm revoluční zkušenosti ruských bolševiků a mezinárodní dělnického hnutí, rozpracoval otázky strategie a taktiky revolučních stran za nové situace, v podmínkách existence a boje dvou společenských soustav. Kritice podrobil chyby „levých“ a ukázal, že „levé“ doktrinářství znamená ústup od teorie a praxe marxismu a odvádí komunistické strany od spojení s masou pracujících. V úvodu V. I. Lenin zdůraznil, že základní a mnohé podřadné rysy ruské revoluce mají mezinárodní význam ve smyslu jejího vlivu na ostatní země, že ruský vzor ukazuje všem zemím leccos, a to velmi podstatného, z jejich neodvratné a nedaleké budoucnosti. Připomněl, že bolševici by bez nejpřísnější, opravdu železné kázně ve straně a bez obětavé pomoci veškeré masy dělnické třídy neudrželi moc ani dva a půl měsíce, ani dva a půl roku, jak se stalo, že bolševismus vznikl roku 1903 na skálopevném základu teorie marxismu, k níž se Rusko opravdu těžce propracovalo půlstoletí historií neslýchaných muk a obětí, nevidaného revolučního hrdinství, neuvěřitelné energie a obětavého hledání, učení, zkoušení v praxi, zklamání, ověřování, porovnávání se zkušenostmi Evropy, že bolševismus prošel 15letou praktickou historií 1903-1917, která bohatstvím zkušeností nemá sobě rovné na světě, že vyrostl, zesílil a zocelil se předně a hlavně v boji proti oportunistům i proti maloburžoaznímu radikalismu. V polemice s „levým“ komunismem v Anglii a v Německu V. I. Lenin odpovídal na otázky, zda mají revolucionáři pracovat v reakčních odbozech, zda je přípustná účast v buržoazních parlamentech a jaké kompromisy lze uzavírat. Uvedl též, že revoluce je nemožná bez celonárodní krize a je třeba dosáhnout, aby většina dělníků plně pochopila nutnost převratu a byla odhodlána jít pro něj na smrt a aby vládnoucí třídy prožívaly vládní krizi, která by vtahovala do politiky i nejzaostalejší masy, která by ochromovala vládu a umožňovala revolucionářům její rychlé svržení.

Vše tkví podle V. I. Lenina v tom, aby komunisté každé země s plným vědomím odpovědnosti zjistili a zhodnotili jak hlavní zásadní úkoly boje proti oportunismu a „levému“ doktrinářství, tak i **konkrétní osobité rysy**, kterých tento boj nabývá a nezbytně musí nabývat v každé jednotlivé zemi ve shodě s originálními rysy její ekonomiky, politiky, kultury, jejího národnostního složení, jejich náboženských rozdílů ... Dokud existují národnostní a státní rozdíly mezi národy a zeměmi, jednota mezinárodní taktiky komunistického dělnického hnutí všech zemí vyžaduje, aby **hlavní zásady komunismu-sovětská moc a diktatura proletariátu** – byly uplatňovány tak, aby byly **správně pozměňovány v jednotlivostech, správně přizpůsobovány** národnostním a národnostně státním rozdílům a **správně na ně aplikovány** ... Hlavní věc je už vykonána v získání avantgardy dělnické třídy, v jejím převedení na stranu sovětské moci pro parlamentarismu ... nyní je třeba soustředit všechny síly a veškerou pozornost k **dalšímu** kroku k vyhledání formy **přechodu** nebo **přiblížení** se k proletářské revoluci ... proletářská avantgarda je ideově získána ... zvítězit s pouhou avantgardou nelze, bylo by zločinem, nejen hlou-

postí, vrhnout do rozhodujícího boje jen pouhou avantgardu, dokud celá třída, opravdu široké masy pracujících buď avantgardu přímo nepodporují nebo alespoň nezachovávají blahovolnou neutralitu k ní. Nestačí pouhá propaganda a agitace, k tomu je zapotřebí vlastních politických zkušeností těchto mas ... Je třeba se nejen ptát, zda jsme přesvědčili avantgardu revoluční třídy, ale také, zda historicky aktivní síly všech tříd

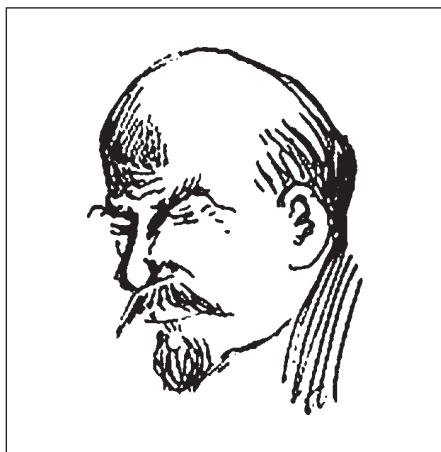
jsou rozestaveny tak, že rozhodující utkání už plně došlo. **To vyžaduje:** **1.** aby všechny nám nepřátelské síly byly dostatečnou měrou uvedeny ve zmatek, dostatečně se navzájem porvaly, sdostatek vyčerpaly bojem, přesahujícím jejich síly; **2.** aby všechny kolísající, nejisté, nestálé střední živly – tj. drobná buržoazie, maloburžoazní demokracie na rozdíl od buržoazie – se už dostatečně před lidem demaskovaly, dostatečně se zkompromitovaly svým bankrotem v praxi; **3.** aby v proletariátu vznikla a mocně se vzrůstala masy uchvacující touha podepřít nejráznější, obětavé a odvážné revoluční akce proti buržoazii. Jsou-li dány tyto podmínky, je doba zralá pro revoluci, pak je naše vítězství jisté ... Otázkám hledání forem přechodu nebo přiblížení se k proletářské revoluci v jednotlivých zemích se věnoval Jiří Dimitrov v hlavním referátu na VII. kongresu Kominterny v roce 1935.

Leninovo pojednání „*O naturální dani, Význam nové politiky a její podmínky*“ z 21. dubna 1921, jeho referáty na XI. sjezdu KS(b) Ruska 2. dubna 1922 a na IV. kongresu Kominterny 13. listopadu 1922 jsou věnovány celkovému vývoji v Rusku a zejména obratu, k němuž došlo při realizaci Nové ekonomické politiky (NEP). Bez seznámení se s nimi nelze např. sledovat vývoj v Čínské lidové republice. K problému se V. I. Lenin vrátil v článku „*O družstevnictví*“ 6. ledna 1923. Když v článku „*O naší revoluci*“ ze dne 17. ledna 1923 poukázal na podmínky, v nichž došlo k revoluci v roce 1917 – souvisela s první světovou válkou a vykazovala mnohé zvláštní rysy odlišující ji od všech předešlých revolucí v západoevropských zemích, zopakoval závěry, k nimž dospěl v „*Dětské nemoci* ...“

Působení státního aparátu věnoval V. I. Lenin pozornost v návrzích pro XII. sjezd „*Jak máme reorganizovat Dělnicko-rolnickou inspekci*“ z 23. ledna 1923: zvolit 25-100 nových členů Ústřední kontrolní komise z řad dělníků a rolníků, omezit stav zaměstnanců Děln.-rol. inspekce na 300-400 zaměstnanců, jejich povinností je věnovat se teoretickému školení a studiu vědecké organizace práce, účastnit se kontroly a zlepšení státního aparátu. Těmto otázkám se V. I. Lenin věnoval i v článku „*Lépe méně, ale lépe*“ z 2. března 1923. Současně uvedl, že v Evropě Německo bylo porobeno státy vítěznými, které mohou využívat tohoto vítězství k poskytnutí řady málo významných ústupků svým utiskovaným třídám a vytvářejí něco na způsob „*sociálního míru*“. Vývoj Indie, Číny a dalších zemí vstoupil do cestu kapitalistického vývoje, jakým kráčí celá Evropa. Většina obyvatelstva zemí Východu je rychle vtahována do boje za své osvobození a v tomto smyslu je konečně vítězství socialismu plně a naprosto zajištěno.

Seriál Jaké dědictví zanechal V. I. Lenin končí. Půjde nyní o to Jak to s tímto dědictvím dopadlo. O tom příště.

Karel JANIŠ

Karikatura Lenina od Bucharina.
Zdroj Wikipedie.

Ke 130. výročí narození dr. Edvarda Beneše

Narodil se 28. května 1884 v Kožlanech u Plzně jako desáté dítě v rodině závozníka, rolníka, člena správní rady pivovaru. Absolvoval studium filozofie a sociologie na univerzitách v Praze a v Berlíně, na škole politických věd v Paříži a práva v Dijonu. Vyučoval na České obchodní akademii a jako docent na Karlově univerzitě v Praze.

Jeho život k nepoznání změnila první světová válka. Stal se spoluzakladatelem Československé republiky, Společnosti národů, ministrem zahraničí a prezidentem republiky. Na působení v těchto funkcích měly vliv Mnichov, propuknutí druhé světové války i poválečný vývoj událostí u nás i ve světě. Posuzujeme-li jeho život a jeho politickou činnost, měli bychom brát jeho osobní svědectví, která uložil do projevů, přednášek, vzpomínkových knih. Podmínky vnitřní a mezinárodní situace, v kterých dr. Edvard Beneš žil a působil, neberou v úvahu ti, kteří ho v médiích soustavně napadají a pomlouvají. Zejména když mu vyčítají příliš vstřícný postoj k SSSR a komunistům, odsun Němců po

roce 1945 a přijetí demise 12 ministrů v únoru 1948. Vůbec neškodí občas se vracet k myšlenkám našeho druhého prezidenta republiky uvedeným v jeho vystoupeních tehdy, kdy naši mediokraci neznají míru v útocích na něho. Ostatně i prezident Václav Klaus, jehož světonázorová východiska byla zcela jiná, řekl při odhalení pomníku prezidentu Benešovi v Kožlanech 24. května 2008:

„... není nic snadnějšího a pochybnějšího než kritizovat kroky prezidenta Beneše s odstupem času, se znalostí důsledků jeho činů, ale bez přihlédnutí ke kontextu dějů, k emocím a atmosféře a reálným možnostem doby. Přestože byl nucen dvakrát kapitulovat, je pro nás symbolem demokracie a národní samostatnosti ... zůstává – a zůstat má – v paměti národa jako jeden z jeho velkých synů. Nesmíme dopustit, aby jeho památka a odkaz byly snižovány a hanobeny ...“ (Václav Klaus 2008, Rok šestý, Praha 2009, s. 21 – zvýraznil kj).

Karel JANIŠ

★ Šli před námi

Antonín KAMENICKÝ – 115. výr. narození

Narodil se 29. 7. 1899 v Sechmenicích u Opočna v rodině řídicího učitele obecné školy. Absolvoval obchodní akademii a stal se bankovním úředníkem. Při zaměstnání vystudoval soukromé reálné gymnázium, práva a získal doktorát práv, naučil se německy, anglicky, francouzsky a rusky. Stal se členem KSČ a v r. 1937 vydal průkopnickou knihu základy marxistické ekonomie. Pro aktivní odbojovou činnost byl tento obětavý český vlastenec a komunista, člověk neobvyklého nadání a vzdělání umučen v Mauthausenu 21. března 1942.

Gustav KLIMENT – 125. výročí narození

V třebíčské rodině koželuha se 3. srpna 1889 narodil příští vyučený strojní zámečnický, legionář-rudoarmějec, předseda dělnické rady (1920), starosta Třebíče (1925), poslanec Národního shromáždění, člen ÚV KSČ po V. sjezdu KSČ, vedoucí představitel ostravské organizace KSČ, vězeň koncentračního tábora Dachau, po návratu domů předseda Svazu zaměstnanců v kovoprůmyslu (1945-48), člen ÚV KSČ a poslanec Národního shromáždění, ministr průmyslu (od roku 1948), předseda ÚRO (1952-53). Skromný a poctivý komunista zemřel 27. října 1953.

Antonín ŠTOURÁČ – 70. výročí popravy

10. srpna 1944 skončil ve Vratislavi život vyučeného tesaře i tkalce, legionáře a rudoarměje-politického komisaře, spoluzakladatele KSČ na Bystřicku nad Pernštejnem, funkcionáře Svazu domkářů a malorolníků, člena KV KSČ v Brně a v Olomouci, poslance Národního shromáždění, předsedy ilegálního okresního vedení KSČ v Bystřici. Po zatčení 23. 2. 1943 byl vězněn v Jihlavě, v brněnských Kounicových kolejích a ve Vratislavi. Do posledních chvil života nepřestal věřit v lepší budoucnost pracujících, rodák z Pivonic u Bystřice nad Pernštejnem, kde se narodil 5. června 1888 v početné rodině (měl 10 sourozenců) zemědělských nádeníků a tkalců. kj

PŘED 100 LETY SE ZMĚNIL ŽIVOT MILIONŮ LIDÍ

28. července 1914 – měsíc po zdařilém atentátu na následníka trůnu – vyhlásila rakousko-uherská monarchie válku Srbsku, 6. srpna Rusku, Německo 1. srpna Rusku, 3. srpna Francii, Srbsko Německu, Francie 11. srpna a Velká Británie 12. srpna monarchii. Itálie, Rumunsko, USA a Čína vyhlásily neutralitu.

PROPUKLA PRVNÍ SVĚTOVÁ VÁLKA. Zapojilo se do ní 36 států, do armád bylo postupně odvedeno 70 milionů vojáků, 10 milionů z nich padlo, 20 milionů bylo zraněno často s doživotními následky na zdravotním stavu, počty zajatců čítaly 7 milionů, nemluvě o ztrátách na životech a zdraví civilního obyvatelstva a značných materiálních ztrátách a škodách. Skončilo takzvané dlouhé století, které zahájil vídeňský kongres v roce 1815 po porážce Napoleona. Evropa zažila válku mezi Pruskem a rakouskou monarchií v roce 1866 za účasti půl milionu vojáků a válku prusko-francouzskou 1870-1871, jejímž výsledkem bylo dokončení sjednocení Německa Pruskem, jemuž chtěla Francie zabránit. Povstání pařížského lidu – Pařížská komuna – bylo krvavě potlačeno.

Bedřich Engels 15. prosince 1887 v úvodu k brožurce Sigismunda Borkheima „Na paměť hurávlavstenců z let 1806-7“ napsal, že není už možná žádná jiná válka než válka světová, a to světová válka dosud netušeného rozsahu a prudkosti. Osm až deset milionů vojáků se bude navzájem rdousit a vyžerou Evropu přitom hůř, než to kdy dokázalo hejno kobylek; ztráty způsobené třicetiletou válkou, ale stěsnané do doby tří až čtyř let a rozšířené na celý kontinent, hlad, epidemie, všeobecné zdívčení vojsk a lidových mas, vyvolané hroznou bídou; ... zhroucení starých států ... tak, že se koruny budou po tuctech válet po dlažbě a že se nenajde nikdo, kdo by je zvedl; úplná nemožnost předvídat, jak to všechno skončí a kdo z toho boje vyjde jako vítěz; **jen jeden výsledek je naprosto jistý: všeobecná vyčerpanost a vytvoření podmínek pro konečné vítězství dělnické třídy ...** (Marx, Engels, Spisy 21, s. 379).

V článku „Socialismus v Německu“ z října 1891 Bedřich Engels napsal, že dojde-li k válce, bude jejím hlavním dějištěm zprvu Německo a poté Francie; zejména tyto dvě země za ni zaplatí tím, že budou zpuštěny ... Tato válka, v níž by se navzájem pobíjelo 15 až 20 milionů ozbrojenců a zpuštěno by Evropu tak, jak ještě nikdy nebyla zpuštěna – **tato válka by buď přivodila okamžité vítězství socialismu nebo by zpřevracela starý pořádek věcí a zanechala po sobě všude takovou hromadu trosek, že by stará kapitalistická společnost byla nemožnější než předtím a že by se sociální revoluce sice odročila o deset patnáct let, aby pak měla o to radikálnější a rychlejší průběh.**

V. I. Lenin v článku **PROROCKÁ SLOVA** z 29. června 1918 charakterizoval Engelsovu předpověď jako **GENIÁLNÍ PROROCTVÍ:**

„Něco z toho, co předpověděl Engels, dopadlo jinak, jak by se také neměl svět a kapitalismus změnit za třicet let šílené rychlého imperialistického vývoje. Nejúžasnější však je, že tak mnoho z toho, co Engels předpověděl, se vyplňuje „jako podle receptu“, neboť Engels **podal bezvadně přesný třídní rozbor** (V. I. Lenin Spisy 27, s. 405, podtrhl KJ). V. I. Lenin též připomněl, že Marx a Engels vždy mluvili o **dlouhých porodních bolestech** (zduřaznil V. I. Lenin), jež jsou nevyhnutelně spojeny s přechodem od kapitalismu k socialismu, že Engels při analýze následků světové války řekl, že **revoluce, která je spojena s válkou, je zvlášť těžký porod** (V. I. Lenin Spisy 27, s. 498, zduřaznil V. I. Lenin v textu).

Výroky o tom, že Bedřich Engels je poměrně bezvýznamným filozofem 19. století a že marxistické metody hodnocení patří na smetiště dějin, prokazují hluboké neznanosti jejich autorů.

Karel JANIŠ

○ VNUK CÍSAŘE KARLA I. HABSBURSKÉHO ARCIVÉVODA RUDOLF HABSBURSKÝ V BRNĚ. 15. dubna 2014 přijel na slavnostní mši do kostela svatého Jana Křtitele a svatého Jana Evangelisty, aby byl přítomen uložení schránky s vlasy jeho dědečka. Přednesl dvouhodinovou přednášku o svých prarodičích. Omluvil se, že nemluví česky, protože neměl příležitost se tomuto jazyku naučit. Proto hovořil francouzsky, prý jazykem diplomatů, řekl lámanou češtinou v úvodu přednášky. Do ČR prý jezdí pravidelně, často tu tráví prázdniny. Ostravsko-opavský biskup František Lobkowicz řekl, že císař Karel I. a jeho žena Zita byl manželský pár ukazující možnost vzorně žít podle božských příkázání. Biskup dodal, že Zita bude blahověstná, když císař Karel I. byl takto poctěn v roce 2004. Schránka s vlasy císaře je uložena v zemi, za jejíž lidi se na smrtelném loži modlil, řekl biskup (*císař zemřel v roce 1922, biskup se narodil až v roce 1948, takže stal se zázrak být u lože císaře. Je ale možné, že se modlil při vzpomínce na naše popravené vojáky, kteří mu přestali sloužit, přešli do legií nebo na ty, kteří povstali v boce Kotorské, v Rumburku, na ty, kteří přišli o život při hladových bouřích při potlačení demonstrace*).

○ ODS SE BRÁNÍ VLASTNÍ IZOLACÍ. Je titul článku bývalého ministra vnitra a člena ODS v letech 1992-1997 Jana Rumla v Lidových novinách 17. dubna 2014. Až obdivuhodně přesně vystihl počátky ODS, kterou podle něho ovládl typ lidí, kteří, nebýt listopadu 1989, by byli aktivní i za nedemokratických či ne plně demokratických podmínek, ne-li přímo v komunistické straně, pak v nějaké jiné komunistické povolené struktuře. Byli to kreativní, podnikaví lidé s širokými kontakty do tehdejšího polistopadového pseudopodnikatelského prostředí, které deformováno nerovnými příležitostmi na počátku podnikání v Československu zneužívalo důvěry obyvatel a obcházelo nedostatečné zákony a špatně fungující státní instituce. ODS si určovala vlastní pravidla, v nichž zbylo málo místa pro zájem veřejný, a o to více převažoval zájem soukromý. Kritizované financování strany státními a polostátními podniky až po černá konta a nedaněné sponzorské dary čerstvě privatizovaných firem odbývala na svých výkonných radách slovy: Kdybychom na tyto výtky reagovali, neměli bychom žádné peníze ... Poměrně brzy se začal rýsovat malér, když

v roce 1997 vyšly najevo nesrovnalosti v jejím financování a pár měsíců se podařilo protřelým lidrům zamlžovat odpovědnost ... ODS zcela rezignovala na jakýkoli program a začala se bránit vlastní izolací. Tímto textem chce Jan Ruml sdělit současnému představiteli ODS, že dokud ODS nepojmenuje pravdivě příčiny své krize v roce 1997 a nevyvodí z nich patřičné důsledky, nevyřeší ani krizi stávající. Do té doby ODS ani nepochopí, že rozhodujícím kritériem není velikost, síla a moc, ale jediné vlada zákona a práva ... ODS po 23 letech svůj původně občanský a demokratický étos prohrála, byla málo občanská a málo demokratická. Na jejich troskách možná vyroste nová občanská pravice už

STŘÍPKY PLNÉ PŘEKVAPENÍ

jenom proto, aby zde věčně nevládla sociální demokracie či její klony (*TOP 09 zřejmě Ruml jako praviceovou stranu neuznává?*).

○ VELMOCI NEHÁJÍ HODNOTY, ALE SVÉ ZÁJMY. Konstatoval v Lidových novinách 18. dubna 2014 právník, spoluzakladatel Křesťanskodemokratické strany, policejní prezident v letech 1993-1994, ředitel České křesťanské akademie Stanislav Novotný (1960). Píše, že nešíření NATO na východ bylo Rusku přislíbno oficiálně a opakovaně. Rusko bylo schopno smířit se s rozšířením NATO o státy bývalého sovětského bloku. Situace eskalovala, když NATO začalo přijímat nebo usilovat o přijetí nástupnických států bývalého SSSR. I Robert Gates má za to, že to byla těžká chyba, v případě Ukrajiny přímo provokace. Souvisí se snahou USA po námořní dominanci, jejímž taktickým krokem je odříznutí ruského přístupu do jižních moří (syrský Tartus, krymský Sevastopol). Velmoci - zde Západ, NEHÁJÍ ŽÁDNÉ HODNOTY, jakkoli jsou jimi jejich proklamacemi plny, ať jde jednou o komunismus, podruhé o lidská práva, potřetí o OCHRANU ČI O PROSAZOVÁNÍ DEMOKRACIE. HÁJÍ POUZE SVÉ ZÁJMY A PROSTŘEDKY, JAK JE PROSADIT, PROTOŽE SE ANI JINAK CHOvat NEUMĚJÍ (*pokud v televizi si někdo dovolí takto výstižně hovořit, je okamžitě přerušeno a poučen, že za všechno může Rusko a jeho agenti. A podle Petra Cibulky Evropa může před Putinem zachránit vyslání stotisícové armády NATO na ukrajinskoruské hranice, jak řekl 5. května 2014 na*

ČT 24. *Jde o snahu železnou oponu sem posunout*).

○ VLÁDA, CO SMÍCHY ČURÁ DO PLENY. Tak nazval svůj článek Petr Kamberský v Lidových novinách 19. dubna 2014. Koalice vládní se opět podepsala pod plán snížit daň na pleny. Ale je v evropském právu přesně vymezeno, které zboží lze zařadit do snížené sazby. ČR už jednou se o to pokusila a musela kapitulovat. Evropská komise už jednou navrhla pleny přesunout mezi výjimky - ale státy to odmítly (*jejich zástupci už mají odrostlá vnučata a pravnoučata ještě nemají*). Jenže předseda KDU-ČSL a mistr diplomacie z Náchoda přesvědčil 27 evropských hlav států, aby na jeho plán kývli. Nepřekvapí, že se Bělobrádek předvádí před svými voliči, poněkud šokuje, že mu Sobotka s Babišem dělají stafáž (*šokující je, že Brusel dělá vše pro „zvýšení“ počtu obyvatelstva*).

○ SRALBOTKOVSKÁ POLITIKA. Tento neobvyklý název patří článku v Lidových novinách 25. dubna 2014. Předseda strany LES Martin Bursík v něm láteří na premiéra a na ministra zahraničí kvůli jejich oznámení, že se ČR přestane vměšovat do vnitřních věcí Číny a přestane uznávat tibetskou exilovou vládu. Ale před lety Zaorálek aktivně vystupoval na obranu lidských práv obyvatel Tibetu. Letos vyvěsilo u nás tibetskou vlajku 601 radnic. Nejspíš prý se premiér Sobotka do dějin zapíše jako SRALBOTKA (*kdoví, jak hovoří v soukromí*).

○ BYL KRISTUS LEVIČÁK? Čtenářka Katolického týdeníku si přečetla v článku P. Miloše SZABO, že antikomunismus by měl být součástí myšlení každého křesťana a ptá se, zda to náhodou není trochu jinak a zda nebyl Ježíš Kristus na straně chudých? P. Miloš Szabo v Katolickém týdeníku č. 18. z 29. dubna 2014 uvedl, že věrnost katolické víře ho opravňuje zaujmout jednoznačný postoj neslučitelnosti komunismu se svědomím křesťana. Papež Pius XII. výslovně katolíkům zakázal jakoukoli podporu komunismu a všechny voliče komunistické strany prohlásil za exkomunikované. Jan Pavel II. byl znám svým antikomunistickým postojem tak silně, že komunisté na některé jeho texty vyhlásili embargo. I současný papež František deklaroval v prosinci 2013 nebojácně a jednoznačně, že ideologie jako marxismus a komunismus jsou špatné a pro křesťana nepřijatelné (*papežské encykliky kapitalismus kritizují, ale východiska revoluční odmítají, např. tzv. teologii osvobození v Latinské Americe*). **kj**

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna během léta

Mahenovo divadlo uvede v premiéře (20. VI.) Aristofanovu Lysistratu. Jde o komedii z roku 411 před naším letopočtem dramatika, o němž se ví velmi málo. Kupodivu je znám počet jeho 40 her, z nichž se dochovalo pouhých 11. Jeho dílo stále budí zájem a provokuje i v dnešní genderové době. O zájmu o Lysistratu svědčí řada filmových zpracování, z nichž západoněmecké z roku 1961 provokovalo společnost otevřeností, s níž představitelka hlavní role tehdy třiaadvacetiletá Romy Schneider otevřeně mluvila o sexu a poslední, španělské, filmové zpracování je z roku 2002, v režii Francisca Bellmunttha. Jde o problém který znají vojáci až po současnost a nazývají ho Nováčkovský schodek. Jestliže jsou ve válce vybiti muži nejsou děti další generace, tudíž chybějí budoucí vojáci. Jak se zdá, tento problém znal i Aristofanes a v jeho komedii ho vyřešily ženy. Režisérem Lysistraty je Martin Čičvák, jehož brněnské publikum zná z jeho prvního působiště - Mahenova divadla.

Městské divadlo v premiéře uvádí (22. VI.) na letní scéně Biskupského dvora Moravského zemského muzea Vrchlického Noc na Karlštejně. Titul není třeba čtenáři přibližovat, stačí odkaz na Podskalského stejnojmenný film z roku 1973. Dle filmového muzikálu na motivy Vrchlického hry upravil jevištní verzi Zdeněk Podskalský mladší a dopsal scénu korunovace královny Elišky. Zůstává Svoboda hudba doplněná o tři písňové texty Eduarda Krečmera. Režie se ujme zkušený Igor Ondříček a role královny Elišky se ujme půvabná Hana Holišová, držitelka Ceny Thálie pro rok 2012. Biskupský dvůr bude scénou i pro reprízy muzikálů Cyril a Metoděj (27.-28. VI.) a Baron Trenck (3.-4. VII.) psaných pro tento prostor autorským týmem Městského divadla a Ulrychovu Koločavu na motivy Olbrachtových povídek z Podkarpátí. Turisté se tedy mají na co těšit. Jen je otázka zda představení budou turisty motivovat k návštěvě expozic ctihodné instituce - našeho druhého nejstaršího muzea ve státě - Moravského zemského muzea, které poskytuje Městskému divadlu jedno z nejexkluzivnějších brněnských historických prostředí.

Divadlo Bolka Polívky uvádí (23. VI.) Divadelní spolek Kašpar s inscenací Mikulášovy prázdniny, divadelní adaptace postav kreslených seriálů autorů Goscinnyho a Sempého, nedávno uváděných i ve filmové podobě. Jevištní adaptace knih toltéckého šamana Miguela Ruize bude (28. - 31. VIII.) v produkci souboru Pjér La Šéz s Jaroslavem Duškem v hlavní roli. Je ovšem otázka zda autor - mexický šaman má něco společného s kulturou Toltéků, jejichž říše se rozpadla kolem roku 1250.

Divadlo Husa na provázku uvede (27. VI.) na Letní scéně hradu Špilberk Baladu pro banditu Milana Uhdeho a Miloše Štědrone s podtitulem Návrat legendy po třiceti letech. Pamětníci si budou moci zavzpomínat a mladá generace poslechnout populární hity generace svých otců a dědů. Doufejme, že generace pamětníků nebudou zklamány. Konec sezóny divadlo oslaví (28. VI.) koncertem, operou Uhdeho a Štědrone Moc Art o níž jsme referovali minule, scénickým čtením autorů 60. a 70. let 20. století a opékáním špekáčků pod hvězdami na Alžbětinské scéně.

Divadlo u stolu premiéruje (5. VI.) jedno z vrcholných děl romantické literatury - Havrana Edgara Allana Poea. Báseň poprvé vyšla v roce 1845 a je hypoteticky považována za výplod opiového snu autora. Laudanum-opium rozpuštěné v lihu, bylo oblíbeným dobovým lékem na bolesti jimiž trpěl i autor. Báseň je dodnes považována za překladatelský oříšek a v češtině existuje na dvacet verzí překladu. Bude zajímavé, kterou verzi zvolí inscenátor František Derfler.

Divadlo Radost uvádí (6. - 13. VI.) mezinárodní festival Divadelní svět. Ředitel Radosti Vlastimil Peška je i ředitelem festivalu. Do festivalu se zapojí brněnská divadla, veřejné prostory jako jsou náměstí i exkluzivní prostory jako je brněnské podzemí. Festival je ve znamení smíchu a komedie - ve znamení Woodyho Allena. Vystoupí na něm vedle domácích souborů i zahraniční soubory od Austrálie, Itálie a Anglie po Švýcarsko, Polsko a Rusko. Řada představení bude zdarma, stačí jen sledovat plakáty nebo web festivalu. Dle zájmu publika půjde o první úspěšný ročník festivalu po 5 letech existence festivalu. První ročníky se valnému zájmu publika netěšily.

Zdá se, že Vlastimil Peška, který letošní ročník připravoval přes dva kalendářní roky opět prokázal svou profesionalitu. Divadlo Radost má po celou sezónu zaplněná představení.

Divadlo Polárka hraje (12. VI.) v rámci mezinárodního festivalu Divadelní svět na Moravském náměstí variaci na Commedii dell'arte Kdo zachrání Isabelu.

Hudebně-dramatická laboratoř JAMU Divadlo na Orlí uvádí (10. VI.) v rámci mezinárodního festivalu Divadelní svět muzikál Jerry Springer. Hlavní postava, populární americký moderátor, byl v USA zárukou kasovního úspěchu, méně něco říká evropskému divákovi. V režii zkušeného Stano Slovák hostuje legendární Zdeněk Junák a premiéra na Orlí byla i evropskou premiérou.

Letní shakespearovské slavnosti uvádí (21.-24. VII.) v režii Jiřího Menzela komedii Mnoho povyku pro nic. V roli strážníka Puškvorce vystoupí Petr Čtvrtníček zpopularizovaný na televizní obrazovce Feničovou Českou sodou. Na tiskové konferenci s nadsázkou citoval režiséra: „Ještě budete litovat, že jste se ujal té role.“ Lze pouze dodat - diváci snad litovat nebudou. Z dalších představení uvedme (25. - 27. VII.) Sen noci svatojánské v režii sdružení SKUTR, Richarda III. (29. - 30. VII.) v režii Martina Huby a Veselé paničky windsorské (8. - 10. VIII.) opět v režii Jiřího Menzela, v roli Falstaffa s Bolkem Polívkou.

Hudební fakulta JAMU uvádí v Besedním domě (18. VI.) v rámci absolventských koncertů posluchačů JAMU Moravskou filharmonii Olomouc s programem složeným z málo slýchaného Scaramouche Daria Milhauda a populární Smetanovy Mé vlasti. Tradiční Mezinárodní mistrovské interpretační kurzy JAMU proběhnou (3.- 13. VII.) již po čtyřicátém. Po téměř půl století se udržuje vysoký zájem o naše pedagogy a pojetí interpretace české i světové hudby. Součástí kurzů jsou koncerty, jak účastníků kurzů, tak pedagogů a čtenářům nezbyvá než sledovat plakáty.

Mezinárodní kytarový festival a kurzy Brno přivede (10. VIII.) na Špilberk na Noc flamenca skupinu Paco Serrano y grupo flamenco z Andalusie. Do Sněmovního sálu Nové radnice přivede kytarové hvězdy jako Španěla Enriqua Muñoz (11. VIII.) a Itala Andrea Vettorittoho (14. VIII.) nebo profesora Julliard School Taliho Rotha (12. VIII.) a největší hvězdu festivalu - bosenského loutnistu Edina Karamazova (13. VIII.).

Brněnská Filharmonie uvádí (19. VI.) v cyklu koncertů barokní a klasicistní hudby soubor Czech Ensemble Baroque s koncertním provedením opery Josefa Myslivečka Montezuma. Opera zazněla poprvé ve Florencii 1771 a Mysliveček pak údajně dostal v Itálii přízvisko il divino Boemo-Božský Čech. Mezinárodní festival Špilberk přivede na nádvoří hradu publikum po patnácté. Filharmonie Brno vystoupí na festivalu dvakrát a to (18. VIII.) za řízení Alexandara Markoviče s Janem Simonem za klavírem s programem složeným z klavírního koncertu č. 2 Camilla Saint-Saense a Dvořákovy Symfonie č. 8. a (22. VIII.) pod taktovkou Jakuba Hruši s Ravelovým La valse, Bernsteinovými tanci z West Side Story a Rachmaninovými Symfonickými tanci. Filharmonie Hradec Králové pod Alešem Podafílem vystoupí (21. VIII.) spolu se slovenským souborem Cigánski Diabli. Orchestr Janáčkova divadla uvede (24. VIII.) Dagmar Peckovou a Štefana Margitu s programem složeným z operních árií. Animovaný film podle Prokofjeva Péta a Vlk bude promítnut (13. IV.) spolu se záznamem koncertu v Basileji z roku 2013.

F scéna na Špilberku a nádvoří Staré radnice oslaví 60. výročí pořadatele VUS Ondráš jeho představením a přivede (26. VI. - 25. VII.) do Brna východoslovenský folklor se souborem Železiar, folklor Dolňácka se souborem Pentla a český folklor v podání souboru Gaudeamus.

Kino Art uvádí (19.-20. VI.) drama z produkce USA, Francie a Belgie z roku 2014 Grace kněžna monacká. Jde o životní příběh slavné herečky, jež skončila jako manželka knížete suveréna státečku Monaco a údajně uhájila jeho nezávislost před pohlčením Francií. Ranojič (20. VI.) z německé produkce z roku 2013 je natočen podle literární předlohy bestselleru Noaha Gordona, kde je smíchán multi-

(Pokračování na straně 10)

(Dokončení ze strany 9)

kulturalismus, islámský fundamentalismus a arabská vzdělanost v mix zasazený do 11. století. Divák neznalý dobových realit je unesen, znalejší divák kroutí hlavou nad ideologicko-propagandistickou neohrabaností příběhu a vzpomíná na Jiráskovy romány jako na vedlejší, včetně jejich poněkud zjednodušených filmových verzí. Stoletý stařík, který vylezl z okna a zmizel (24. VI.) ze švédské produkce z roku 2013 režiséra Felixe Herngrenna je filmová podoba tentokrát švédského bestselleru Jonase Jonassona z roku 2010. Hlavní hrdina místo oslavy svých stých narozenin uteče oknem z ústavu, nalezené uloupené peníze a dostane se do konfliktu jak s mafií, tak s policií. Jeho zkušenosti z dobrodružného života mu však pomohou. Lze dodat - Evropa stárne a lidé se chtějí bavit. RWE letní kino

na Riviéře bude promítat (27. VI. - 31. VIII.) pod dramaturgií kina Art a při „akčnosti“ jeho vedení nezbyvá divákům než doufat, že jeho program na plakátech a webu Artu najdou včas.

Letní kino na Dobráku na rozdíl od Artu zveřejnilo svůj program na letní sezónu na svém webu, namátkou z něho vyjímáme. Kino zahajuje (27. VI.) koncertem a kultovní černou komedií Pulp Fiction, vstup je zdarma. Korejská Pieta (23. VII.) je hraný film, svou tematikou téměř dokument o krvavém asijském kapitalismu, u nás tak medializovaném a vychvalovaném. Attila Marcel (17. VIII.) je inteligentní parodie na interprety i milovníky vážné hudby a Tahle země není pro starý (28. VIII.) je kultovní film bratří Coenů. Program uzavírá (31. VIII.) český muzikál Kouř režiséra Tomáše Vorla, člena Pražské pětky. /V/

LETNÍ BRNO NABÍZÍ

Letní Brno už tradičně nabízí svým obyvatelům i návštěvníkům pestrou paletu kulturních i turistických aktivit. Jejich nabídku pro letošní léto představilo Turistické informační centrum (TIC), které také pro lepší informovanost spouští portál www.gotobrna.cz. Portál bude postupně nabízet informace v osmi jazycích. Novou podobu získaly i firemní stránky TIC (www.ticbrno.cz).

Ředitelka TIC Petra Kačírková představila letošní nabídku. Ta i přes probíhající rekonstrukci Zelného rynku nabí-

zí návštěvy do brněnského podzemí, které jsou obohaceny o noční toulky podzemím s hraběnkou Amálií po zákoutích, kam se lidé při běžných denních prohlídkách nedostanou. V kostnici pod kostelem sv. Jakuba jsou k vidění nově zrekonstruované unikátní víka ze souboru 24 barokních malovaných rakví. TIC připravil také prázdninové procházky historickým centrem. Konají se ve středu. Soboty jsou obohaceny o nový okruh brněnské historie. Speciální procházky budou i na Dny Brna. Zaměří se

na téma obrany města v roce 1645. Novinkou je i nová trasa Po stopách Leoše Janáčka. Specialitou, která se uskuteční 26. 8. je procházka zaměřená na hrdinné osobnosti slavného roku 1645. Pátky budou patřit speciální 3,5 hodinové procházce Feel local in Brno, zaměřené na gastronomii. Okruh, jehož cena je 450 korun nabídne návštěvu s ochutnávkami v sedmi kavárnách, bistrech a restauracích. I toto léto budou provozovány okružní jízdy po vilách brněnské moderny. Autobus doveze zájemce např. k vládní vile Stiassni, Jurkovičově vile a samozřejmě k funkcionalistické perle vile Tugendhat.

TIC pamatuje i na jednodenní výlety do okolí. V programu je návštěva Mikulova, Třebíče, Znojma, Olomouce. Nabídka služeb pro veřejnost rozšiřují od června do září také průvodci po brněnských chrámech. Komentované prohlídky katedrály Petra a Pavla na Petrově, kostela sv. Jakuba, baziliky Nanebevzetí na Starém Brně a minoritského komplexu s kostelem sv. Janů a Lorety jsou zdarma. Samozřejmostí jsou i letos průvodcovské a ubytovací služby i pronájem historických sálů Staré radnice.

Letošní brněnské kulturní léto opět nabídne mezinárodní divadelní festival Divadelní svět, letní kino na Riviéře, cyklus letních folklorních večerů F-scéna, při nichž si VUS Ondráš připomene 60. let svého vzniku, ale také cyklus koncertů na nádvoří Staré radnice Brněnské kulturní léto. Zapomenout nelze na Letní shakespearovské slavnosti a Mezinárodní kytarový festival a Den Brna.

Informace o všech zmíněných aktivitách a dalších akcích nabízí informační centra na Radnické 8, hradě Špilberku a nově i na brněnské přehradě. Prodej suvenýrů a také občerstvení je v nově otevřené provozovně TIC na Radnické 6.

Tibor DÁVID

ZAMETENO

Pozornost čtenářů si zaslouží publikace vydaná Moravskoslezským kruhem, které dali editoři Ladislav Vencálek, Antonín Hošťálek a Blanka Švábová stručný a přitom výstižný název Zameteno. Provázejí ji ilustrace od Jana Steklíka. Vyšla letos a připomíná, že na sklonku loňského roku uplynulo 10 let od zániku časopisu Bariéry a 10 let od zrodu společenského občanského dvouměsíčníku Konec konců, který se později proměnil v kulturní revue. Jeho životnost však byla pouze pětiletá. Redakce a vydavatel věděli, že chtějí-li čtenáři prezentovat své názory, musí mít na to peníze. To, že nikam a nikomu nepatřili a co bylo jejich předností, se jim vcelku podle očekávání stalo osudným. Konec konců zanikl tak jako mnohé jiné časopisy. Proč? Výstižná odpověď je obsažena v otázce Britských listů: Měli tvůrci časopisu dostatek kontaktů ve světě byznysu a v politických kruzích?

Konec konců, navazující na Bariéry, i nadále upozorňoval a bořil bariéry ve společnosti, rozšířil okruh autorů o osobnosti s nekonvenčním pohledem na společenské poměry.

A tak Zameteno je jakousi tečkou za oběma periodiky a udělalo ji svými osobními vyznáními 15 lidí, s jejichž jmény se v nich čtenáři setkávali. Zaujalo mne především vyznání Hošťálkovo, který byl jejich zakladatelem a dlouholetý šéfredaktorem. Ocitoval Václava Cílka: „Literatura je nám útočištěm i pevností. Sem chodíme pro

uspokojení, pro krásu a také pro útěchu a ochranu duše.“ Hodně přemýšlel o knížkách, které mu v posledních letech něco daly a tak mne vůbec nepřekvapilo, že ve svém vyznání na prvním místě uvádí Hořké povídky Maxima Gorkého. To je autor, který ho zasáhl v sedmnácti a pořád se k němu vrací. „V Hořkých povídkách Gorkij zveřejnil postavy z okraje, ale také mravní rozpad inteligence v čase dodělávajícího (jak se ovšem mylně domníval) kapitalismu. Dnes k nám hlasy velkých ruských spisovatelů nedoléhají. Přitom jejich vypravěčské umění zůstává časem téměř nedotčeno,“ svěřuje se Hošťálek a ve výčtu svých preferovaných knih jsou ještě Zuziland od Jana Zuziaka, Nejistota a odhodlání od Petera Wusta, Sedm taoistických mistrů od Evy Wong a Ozvěna slavičího zpěvu od Anatolije Kima. Připojil ještě citaci z Kimovy novely Lotos: „Neodsuzujte staré lidi, protože se vám zdají bezcitní. Oni vědí, že jim zbývá jen málo času normálních dní a cítí, být je za nimi bezpočet těch dnů, že všechny se nepozorovaně scvrkávají do prázdnoty okamžiku a rozum náhle ve zmatku zjišťuje, jak byl nelítostně oklamán. A tak odcizeně, mlčky, hledí na ty druhé, kterým ještě nebyla odhalena tato proradnost času.“ Letos čtyřiašedesátiletý Hošťálek dodává: „Ale stejně chce věřit, že stárí je dar. Vždyť leccos je nám dopřáno pochopit až ve stáří, dřív to většinou nesvedeme.“

Bohumil HLAVÁČEK

Z VÝROČNÍ ZPRÁVY VNK V BRNĚ ZA ROK 2013

Dne 16. 4. 2014 se uskutečnila výroční schůze VNK v Brně. Zpráva o činnosti vycházela z výročí dvaceti let existence VNK (založena v Praze 4. 12. 1993).

Průběhem celého roku jsme se vraceli k cílům, které jsme si tehdy vytýčili a které jsou stále aktuální. Nejen Evropa, ale především naše země se vydala na cestu globalizace. Národní kultura se ocitla v ohrožení. Zvláště amerikanizační vliv na naši mládež a nedostatečná informovanost, neblahé působení masmédií při zkreslování naší historie, jakož i propagace tržní ekonomiky vedou k zanedbávání nejen vlastenecké, ale i etické výchovy. K tomu je nutno přidat smutný fakt, že se obyvatelstvo propadá stále více na sociální dno a kultura je už těmto vrstvám téměř nedostupná.

Za loňský rok jsme uspořádali 9 pořadů: 2 autogramiády, 2 literární pořady, 1 vlastivědnou vycházku, 1 přednášku z historie, 2 kon-

certy, 19. 10. poznávací zájezd do Kralic (400 let Bible Kralické).

4. 12. 2013 jsme uskutečnili slavnostní koncert k dvacetiletí VNK.

Na výroční schůzi VNK bylo oznámeno složení rady VNK: Marie Veselá, pověřená vedením VNK v Brně; Mgr. Miloš Hudec; PhDr. Vít Pospíšil; Jana Urbánková. Uvolnění členové rady jsou: ing. Bohumír Pospíšil, Věra Novotná.

VNK se účastní i akcí, které se týkají osvození města Brna, 1. máje, MDŽ apod.

Součástí výroční schůze byla zpráva o hospodaření. Jako nezisková organizace získáváme prostředky z dobrovolných příspěvků, ze sponzorských darů, ev. nadačních příspěvků. Účetní agendu vede hospodář.

V závěru schůze bylo poděkováno všem za jejich obětavou práci. 10 členů VNK obdrželo Pamětní listy ke dvacetiletí VNK v Brně jako uznání a dík za soustavnou činnost ve

prospěch našeho dobrovolného sdružení.

Na prvním místě bylo vzpomenu na oceněno jméno našeho zvěčnělého předsedy doc. PhDr. Vladimíra Šaura, CSc. Pamětní list převzala paní Věra Šaurová.

Vzpomínáme na našeho prvního předsedu PhDr. Štěpána Vlašína, DrSc. a řadu jmen, např. našeho kronikáře V. Pohanku, doc. Jan-dekovou-Lokšovou, Mgr. Alenu Kalábovou a další. Děkujeme i těm, kteří pracují mimo VNK, protože i jejich práce byla záslužným přínosem.

Děkujeme všem, kteří nás podporují, nejen finančně. Naši příznivci, naši návštěvníci jsou těmi, kteří nám dávají jistotu, že naše dobrovolná práce má smysl.

Dovolu je právě vám poděkovat zvláště za vaši podporu a vyjádřit přání, aby tomu tak bylo i do budoucna.

Marie VESELÁ

pověřená vedením VNK v Brně

POCTA JIŘÍMU WOLKEROVI

Bez zájmu médií proběhlo 90. výročí básnickovy smrti. Výbor národní kultury odbočka Brno vzpomenu básníka svou bezprecedentně nejnavštěvenější akcí v letošním roce. Stal se jí zájezd do Olomouce za prázdninovým pobyty Jiřího Wolкера na Svatém Kopečku u Olomouce. Autobus zaplněný členy VNK i Svazu důchodců - městské organizace Brno v počtu 39 účastníků dorazil do Olomouce k Terezké bráně. Přes jistou únavu vlastní seniorům prošli Dolní náměstí s radnicí, renesančními kašnamy, památkou UNESCO - Trojickým sloupem a dorazili do Vlastivědného muzea. Prohlédli si nejen muzejní expozice, včetně expozice osobností Olomoucka, kde byl zastoupen i básník, ale dostali se dokonce během instalace do výstavy rekonstrukcí pleistocenních obrů, z nichž běžný divák zná pouze mamutu v brněnském Anthroposu. Fascinující podívanou na obrovitého jihoamerického lenochoda a šavlozubého tygra část účastníků zájezdu zakončila v sousedním Muzeu umění v expozici výtvarného umění první poloviny 20. století. Jsou tam zastoupeni malíři a sochaři, současníci Jiřího Wolкера, kteří spolu s ním vytvářeli tvůrčí explozi umění a literatury 1. ČSR. Druhou takovou šanci pro umění a literaturu Československa dříve narození účast-

níci zájezdu zažili v 60. letech 20. století a šance roku 1989 byla promarněna majetkovými přesuny. Tehdy umění dle názoru hlavního architekta České cesty privatizace se stalo zbytečným luxusem. Ti nejlépe fyzicky vybavení vystoupali na rozhlednu Muzea umění, kde se jim otevřelo panorama hanácké roviny a na pozadí Svatého Kopečku i předhůří Jeseníků. Největší devizou zájezdu byl nejen volný vstup do Olomouckých muzeí na státní svátek 8. V., ale i výklad lektora- milovníka Olomouce, který neúnavně upozorňoval zájemce na možnosti dalších bezplatných vstupů do muzeí a co je tam k vidění a současně i na olomoucké památky.

Po přesunu na Svatý Kopeček před domem Na krásné vyhlídce, kde u své babičky Jiří Wolker trávil pravidelně prázdniny, zazněla recitace úryvků z jeho básně Svatý Kopeček. Básnickovy reminiscence na dětství a soucitná konfrontace mezi dynamickým mládím plným idealismu a bezmocným stářím generace básnickových prarodičů rezonovaly se životní zkušeností publika shlížejícího na hanáckou roviny - ten nejkrásnější obraz, co si účastníci odnášeli v paměti ze zájezdu domů. /V/

ALMANACH NIBIRU 2013

Jde o Almanach členů Unie českých spisovatelů, který vyšel v souvislosti s předpovědí prastarého mayského kalendáře o konci světa 21. prosince 2013 po srážce s tajemnou planetou Nibiru tak záhadnou, že ji ani astronomové nevyprávějí. Ke konci světa nedošlo, kalendář 22. prosince 2013 pokračoval. Právě v tom okamžiku dva členové Unie českých spisovatelů - Oldřich Páleníček a Ivana Blahutová - začali plánovat vydání Almanachu Nibiru 2013 s podtitulem Znovu po konci světa. Přispěli do něj svými texty Ivana Blahutová, Michal Černík, Václav Franc, Pavel J. Hejátko, Věra Klontza-Jaklová (kandidovala do Evropského parlamentu), Tatána Králová, Miroslav Orava, Karel Sýs, Marie Veselá a dva slovenští literáti - Pavol Janík a Ján Tužinský. 11 černobílých linorytů připravil grafik Oldřich Páleníček.

Úvod Ivany Blahutové precizně charakterizuje člověčenstvo ubíjené masmediálními přívalem reálných a virtuálních hrůz všemožných kalibrů. A pokládá několik otázek. Orwellovská válka proti terorismu a za šíření „demokracie“ není každodenní zpravodajskou masáží? A kolik milionů nezaměstnaných v Evropě zažívá konec „svěho“ světa? Respekt k těmto slovenštím literátům - Pavol Janík a Ján Tužinský. 11 černobílých linorytů připravil grafik Oldřich Páleníček.

Úvod Ivany Blahutové precizně charakterizuje člověčenstvo ubíjené masmediálními přívalem reálných a virtuálních hrůz všemožných kalibrů. A pokládá několik otázek. Orwellovská válka proti terorismu a za šíření „demokracie“ není každodenní zpravodajskou masáží? A kolik milionů nezaměstnaných v Evropě zažívá konec „svěho“ světa? Respekt k těmto slovenštím literátům - Pavol Janík a Ján Tužinský. 11 černobílých linorytů připravil grafik Oldřich Páleníček.

Ivana Blahutová obsáhle líčí život manželů seniorského věku, Adama a Alice v Brně se všemi radostmi a potížemi každodenního života, který se najednou ocitne pod hrozbou příletu planety Nibiru k zemi i srážky s ní.

Věra Klontza-Jaklová se vrací do roku 1648 v době vpádu Švédů do Prahy v podání nejstaršího syna zemana Hynka z Týnce a Kunštátu. A po desetiletích se kroniky budou hemžit valdštejny a gallasy a gustavy a königsmarky a ferdinandy, leč o tisícovkách zubožených nenajdeš ani písmenko. A přitom my píšeme tu jejich zavšivenou historii, místo abychom kosili zlaté klasy, stáčeli med a vařili pivo, místo abychom spali v náručích krásných, voňavých a usměvavých žen. To by teprve byla ta pravá historie.

Václav Franc má příběh Růženy, kterou při náletu zachránil Srбка Jovanka v době před koncem druhé světové války. Je máj, konec války, už žádná válka nebude, chtějí tomu věřit. Ale z jihu Evropy začaly docházet strašné zprávy, už zase válka, letadla bombardují Bělehrad, všechny mosty jsou rozbombardované, Jovanka bydlí u mostu, musí Jovance napsat, ona na tom řádění nenese žádnou vinu, napíše jí, že humanitární bombardování neschvaluje, napíše panu prezidentovi a všem nahoře, aby Jovance neublížovali ...

V záplavě braku se objevilo světlo, vyšel Almanach NIBIRU 2013. Její autoři jsou v závěru stručně uvedeni. Patří jim poděkování i obdiv. Od našich mediokratů nelze očekávat, že budou o něm v televizi referovat, globální kapitál by jim odebral prémie.

Karel JANÍŠ

Naši jubilanti

V květnu oslavili svá životní jubilea ss. **Alois DUPAL**, 86 let, **Jiří ČÍŽEK**, 71 let oba ZO 2202, **Josef KUNCE**, 75 let, ZO 0316, **Věra BARČÍKOVÁ**, 86 let, **Karel JAHN**, 84 let, **Zdeněk PALÁSEK**, 89 let, **Danuše LUKOVÁ**, 75 let, **Marie ONDRÁČKOVÁ**, 82 let, **Ing. Oldřich ŠMARD**, 89 let – všichni ZO 0305. **Všem dodatečně blahopřejeme.**

1. 6. **Vlastimila PECHAROVÁ**, 84 let, ZO 0305
6. 6. **Pavla POKORNÁ**, 73 let, ZO 2711, **Bohuslav HAJN**, 75 let, ZO 2711
7. 6. **Ladislav HAVEL**, 71 let, MO 1401, **Růžena PIJÁKOVÁ**, 91 let, LKŽ
8. 6. **Jaroslav HUTÁREK**, 86 let, ZO 2708, **Zdeňka ŠEBELOVÁ**, 53 let, ZO 0102, **Karel PŘIKRYL**, 78 let, ZO 0423, **Jiřina KRATOCHVÍLOVÁ**, 64 let, MO 1401
10. 6. **Miloš STRNAD**, 92 let, ZO 2703, **Ing. Dušan TOMČO**, 62 let, ZO 3023
11. 6. **Petr FINK**, 67 let, ZO 0102
12. 6. **Jiří VINCENC**, 77 let, ZO 0502, **Hana HOUZAROVÁ**, 78 let, ZO 0305
15. 6. **Dana TOTHOVÁ**, 61 let, LKŽ
16. 6. **Marie BENEŠOVÁ**, 73 let, ZO 0102, **Vladimír SLADKÝ**, 84 let, ZO 2711
17. 6. **MUDr. Ivan SVOBODA**, 50 let, ZO 0305
18. 6. **Božena SALAJKOVÁ**, 75 let, ZO 3003, **Barbora FOJTÍČKOVÁ**, 80 let, LKŽ
19. 6. **Jiří PEŇÁZ**, 71 let, ZO 0505, **Alois VOJTA**, 83 let, ZO 2710
20. 6. **Jan CABEJŠEK**, 77 let, ZO 0102, **Ing. Bohuslav VOLNÝ**, 73 let, ZO 0305, **Karel BARÁK**, 69 let, ZO 0701, **Mgr. Josef ŠRÁMEK**, 88 let, MO 1101
22. 6. **Ing. Arnošt DVOŘÁK**, 87 let, MO 1101, **Pavel AUER**, 56 let, ZO 0416
23. 6. **Anežka POKORNÁ**, 76 let, MO 1101, **Zdena KORČÁKOVÁ**, 53 let, ZO 3023, **Milada MARŠOVÁ**, 78 let, ZO 3023, **Jan POKORNÝ**, 85 let, MO 1401
24. 6. **Jaroslav STANĚK**, 73 let, ZO 3003, **Jiřina KURCINOVÁ**, 70 let, ZO 0505
26. 6. **Věra KONEČNÁ**, 88 let, ZO 2703, **Ing. Bohumír TRUKSA**, 64 let, ZO 3003, **Marta HALOUSKOVÁ**, 90 let, **Miloslav KUČÍREK**, 84 let, **Petr BARTOŠ**, 67 let, všichni ZO 0305
27. 6. **Petr KUBA**, 42 let, ZO 0305
28. 6. **Ing. Vladimír MAŠTALÍŘ**, 89 let, ZO 1511
1. 7. **Ing. Leopold KRESTA**, 85 let, ZO 0305
2. 7. **Antonín LEVÍČEK**, 87 let, ZO 2708, **Jiří HUTÁREK**, 85 let, ZO 2101
3. 7. **Oldřich VOLÁNEK**, 66 let, ZO 1508
5. 7. **Boris ZÍTKA**, 54 let, ZO 3013
6. 7. **Božena NOVÁČKOVÁ**, 77 let, LKŽ
7. 7. **JUDr. Helena SÝKOROVÁ**, 59 let, MO 1101
8. 7. **Miroslav ŠEVČÍK**, 85 let, MO 1101,

- Jiří PROKOP**, 59 let, ZO 3003, **Libuše KEJÍKOVÁ**, 66 let, ZO 3008, **Jana KRUMPOLCOVÁ**, 84 let, MO 1401
9. 7. **Marta KUČEROVSKÁ**, 86 let, ZO 2708, **Libuše DRBALOVÁ**, 85 let, ZO 0600, **Anna KUBÍNOVÁ**, 77 let, ZO 3003
10. 7. **Mgr. Libuše POLLAKOVÁ**, 73 let, MO 1101, **Vlastimil ŘÁDEK**, 77 let, ZO 3003, **Vladimír TOMSA**, 58 let, člen MěRK, **Libuše KAZDOVÁ**, 75 let, ZO 0201
11. 7. **Štěpán ZAJÍČEK**, 84 let, ZO 0502
12. 7. **Jarmila FORSTOVÁ**, 77 let, LKŽ
13. 7. **Jana GRÜNVALDOVÁ**, 70 let, ZO 0505
15. 7. **Anna NIKLOVÁ**, 81 let, ZO 2710
16. 7. **Zdeněk GERYLOV**, 83 let, ZO 0502, **Julius FILA**, 83 let, ZO 3003
17. 7. **Anna ZAPLATILOVÁ**, 87 let, MO 1101, **Jaroslav HEJDA**, 87 let, ZO 3003
19. 7. **Karel GRÜNVALD**, 73 let, ZO 0505
20. 7. **PhDr. Kamila ZEŽULOVÁ**, 86 let, ZO 0305

21. 7. **Karel FITNES**, 72 let, ZO 2101, **Hana TOMÁNKOVÁ**, 44 let, ZO 3023
23. 7. **Alena BURCEVOVÁ**, 89 let, MO 1401
24. 7. **Václav POLÁK**, 85 let, ZO 3004, **Anna HORAKOVSKÁ**, 65 let, ZO 0505, **Adolf BARŠA**, 90 let, ZO 0309, **Ladislava KOUDELKOVÁ**, 77 let, ZO 0305
25. 7. **Oldřich DRÁPAL**, 82 let, ZO 0505, **Josef HÁDLÍK**, 73 let, ZO 2301, **Bohumil LIMBERK**, 65 let, MO 1101
26. 7. **František ŠICHTANC**, 89 let, ZO 2708, **Radoslav MAREK**, 62 let, ZO 3002
27. 7. **Ing. Karel KOVÁŘ**, 77 let, ZO 3003, **Miroslav ŠILHÁNEK**, 85 let, ZO 0305
28. 7. **Jaroslav MAZÁNEK**, 66 let, ZO 2708
29. 7. **Richard NOVÁK**, 76 let, ZO 0305
30. 7. **Lilian PRYČKOVÁ**, 82 let, LKŽ
31. 7. **Jindřiška DAŇKOVÁ**, 83 let, LKŽ

Všem našim jubilantům děkujeme za práci pro stranu a společnost, a do dalších let života přejeme pohodu a dobré zdraví. ZO, MO a MěV KSČM, LKŽ Dobromysl a redakce ECHO. **did**

Opustila nás...

Anna Slabinová, členka ZO KSČM 0413 a členka LKŽ Dobromysl, zemřela 19. května 2014 ve věku 88 let. Byla dlouholetou, obětavou členkou strany od roku 1946.

Čest její památce! **red**

Vzpomínáme

Je to již pět co nás opustil ve věku nedožitých 69 let **s. Pavel TRNKA**. Svůj život věnoval službě v armádě a stranické práci. Úkoly plnil vždy svědomitě a s přesvědčením, že dělá dobrou práci pro lidi. Jeho rozvaha, šarm, nadhled a vždy dobrá nálada nám stále chybí. **ZO 2710**

Promenádní koncerty i letos

Také letos některá nedělní odpoledne zpřestří již tradiční promenádní koncerty, které pořádá Veřejná zeleň města Brna v Denisových sadech pod Petrovem. 6. července bude vzpomínka na Louise Armstronga, 3. srpna vystoupí skupina Šmytec a 31. srpna se uskuteční Kloboukové loučení s létem. Tento den je zahájení již ve 14 hodin a odpolednem provází Breeze Band Jiřího Suchého. Poslední koncert bude 7. září a vystoupí kapela Pozdní sběr. Začátky jsou v 15 hodin, vstupné se neplatí a veřejnost je vítána. **did**

Blahopřejeme

Na počátku prázdnin školní mládeže a dovolených dospělých občanů si 1. července 2014 **soudruh ing. Leopold Kresta** připomene den, kdy se před 85 lety narodil. Většina čtenářské obce občasníku Echo zná jeho skromnou povahu a nesmírnou obětavost, s jakou po mnoho let zásoboval čtenáře Haló novin, ostravské Naší pravdy, Echa i publikací z nakladatelství Futura právě vycházejícími tituly. Působil v „první linii“ spojení naší strany s veřejností po několik desítek hodin v týdnu bez ohledu na povětrnostní vlivy, bez ohledu na problémy a potíže spojené se získáním povolení prodeje na určitém místě v době po změně společenského systému, jehož vládcí nepřejí idejím socialismu. Nechyběla i jeho informace o obsahu tiskovin,

které nabízel, odpovídal na otázky o aktuálních událostech u nás i ve světě. V rozšiřování levicového tisku a literatury a v objasňování politiky KSČM na veřejnosti vždy vynikala jeho obětavost, houževnatost a vůle překonávat překážky.

V současné době je i nadále předsedou ZO KSČM 0305 Brno-sever, je účastníkem diskusních čtvrtků pořádaných MěV KSČM i dalších celoměstských akcí a shromáždění, aktivně působí zejména v brněnské organizaci Vlasteneckého sdružení antifasistů, nevynechá příležitost zaujmout stanoviska k aktuálnímu dění.

K blahopřání k významnému životnímu jubileu připojme přání pevného zdraví, pohody a optimismu do dalších let života. **Karel Janiš**